

[Ministeren for handel, industri og søfart.]
 indføje nye synspunkter i et regulerings-system, der har kørt i så mange år. Målet må derfor være at komme bort fra disse reguleringsystemer og søge at frigøre importen. Jeg tror imidlertid, at dette at kæde importen sammen til de bestående produktionsvirksomheder vil være en ret umulig opgave, fordi man derved i nogen grad vil udelukke nye produktionsvirksomheder fra at få del i importen. De bestående produktionsvirksomheder har jo også i sin tid — i hvert fald mange af dem — været små og arbejdet sig op til en betydelig kapacitet. Dette glemmer man meget ofte, når man først har opnået en betydelig produktion, men der må efter min mening tages hensyn til, at bestående virksomheder ikke får et monopol eller oven i købet en udvidet monopolstilling. En fordeling af importvarerne på en hensigtsmæssig og retfærdig måde er praktisk talt en uløselig opgave eller i hvert fald en meget, meget svær opgave at løse.

De ærede medlemmer hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), Anker Lau og Tholstrup har været inde på spørgsmålet om liberalisering. Det er rigtigt, at komiteen i Paris ved den sidste undersøgelse, der er foretaget, har udtalt, at Danmarks nuværende bidrag med hensyn til færdigvarer ligger langt under, hvad landet burde yde såvel i det europæiske samarbejdes interesse som i Danmarks interesse på lang sigt, og det forekommer mig også, at man bør søge alle udveje for en fortsat liberalisering. Det har jo iøvrigt også med hensyn til metervareordningen været tanken, at dette skulle være et skridt på vejen. Det er også rigtigt, at man i Paris har sagt, at det, der er sket i august måned i fjor, var et tilbageskridt, som man burde ophæve snarest gørligt, og derfor må liberaliseringsproblemet efter min mening tages meget alvorligt.

Norge havde liberaliseret 29 pct. færdigvarer, medens vi kun havde liberaliseret 25 pct. OEEC henstillede til Norge påny at overveje liberaliseringsforanstaltninger med sigte på at hæve liberaliseringsprocenten på bearbejdede varer. Norge har imødekommet ønsket og udvidet frilisterne på en lang række varer til et beløb på ca. 130 mill. kr., som har ført til, at liberaliseringsprocenten er forhøjet på færdigvarer fra 29,4 til 37,9 pct.

Jeg skal ikke komme nærmere ind på det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre)s betragtninger om, at vi er ugunstigere stillet med hensyn til liberalisering end andre lande, men jeg vil gerne under-

streges, at de synspunkter, som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) fremsatte, jo er fremsat fra regeringens side i Paris, hvor man også har fundet forståelse af vore økonomiske forhold som helhed, da man ikke fastholder, at vi skal liberalisere henholdsvis 60 eller 75 pct., men foreløbig alene skulle tilstræbe en 50 pct. liberalisering af færdige varer.

Det ærede medlem hr. Tholstrup siger, at regeringens økonomer og planøkonomer har fået overtaget ved fremsættelse af dette lovforslag, men erkender dog samtidig, at man har stået overfor et nyt problem, nemlig allokeringordninger for knappe varer. Jeg er ikke helt klar over, hvordan det ærede medlem hr. Tholstrup ønskede loven affattet, hvis den alene skulle omfatte allokerede varer. Jeg tror, at det ikke vil være muligt at forme loven stort anderledes, end jeg her har fremsat den, men jeg skal da gerne indrømme, at det er med beklagelse, at jeg fremsætter dette lovforslag, men nødvendigheden tvinger mig dertil. Den kritik, som det ærede medlem hr. Tholstrup rejste om indførslen af de forskellige varer, stod mig ikke helt klar. Det ærede medlem hr. Tholstrup sagde, at vi havde udvidet vor tobaksimport med 63 mill. kr., og — sagde han — det har vi råd til, men der rejser sig ikke en røst om nedskæring af importen af biler... (Tholstrup: Sådan sagde jeg ikke!). Jo, det er ordret. Men først i talen sagde det ærede medlem hr. Tholstrup, at det vigtigste, vi skulle have ind, var tobaksvarer. Det måtte vi ikke undvære. Heri må ligge det, at det ærede medlem hr. Tholstrup ikke mente, vi skulle skære tobakken væk til fordel for biler, men at vi skulle have begge varearter ind i landet. Jeg så meget gerne, at vi fik en større import af biler her til landet, men som forholdene ligger økonomisk i dette øjeblik, betragter jeg det som uhyre vanskeligt at anvende endnu større beløb i fremmed valuta til bilimporten. Hvorvidt det senere skulle vise sig muligt, kan der naturligvis ikke siges noget om i dette øjeblik.

Det ærede medlem hr. Tholstrup finder, at de erhvervsdrivende har gjort samfundet store tjenester. Jeg er ikke uenig med ham heri, tværtimod, men spørgsmålet om en større import og en friere import er spørgsmålet om likviditeten, kort sagt, om vi har tilstrækkelig udenlandsk valuta til at betale importen med. Det er klart, at fri handel er det bedste, også efter min opfattelse i prismæssig henseende, men det, det drejer sig om nu, er at skabe forudsætningerne for en